

NAŠ TEDNIK

GLASILO KRŠČANSKE LJUDSKE STRANKE

I. leto

V Celovcu dne 26. oktobra 1949

Številka 7

Naloge novega parlamenta

Proračunsko leto se nagiba h koncu. Velike finančne težave so se kopičile okoli državne blagajne tekom zadnjega leta. Šele par mesecev je od tega, kar se je pojavil v državnem proračunu primanjkljaj dveh milijard šilingov. Pred volitvami so še zamašili to veliko relo in to bolj iz strahu pred volilci kakor z novimi dohodki. Pripisovali so ta primanjkljaj najbolj zasedbenim strokom, ki gotovo požrejo mnogo državnega denarja in ljudskega premoženja. Nova bremena so naložili najširšim slovom in razpisali državno posojilo, takovano „Aufbauanleihe“. O rezultatu tega posojila se zelo malo čuje, kar je govorilo tudi izraz pomanjkanja zaupanja državne papirje sploh.

Ko se sestane novi parlament k svemu prvemu zasedanju, bomo slišali presenetljive številke okoli državnega proračuna za leto 1950.

Drugi problem, ki se mora nujno pojaviti v prihodnjih tednih, je vprašanje okoli vrednosti šilinga. Pred mesecem so bile Velika Britanija in vrsta drugih držav prisiljene, da razvrednotijo svoj denar v razmerju do ameriškega dolarja. Angleški funt je zgubil 30%, marka zapadne Nemčije okoli 27% svoje vrednosti. S tem hočejo te države dati svojo konkurenčno sposobnost na mednarodnem trgu; to se pravi, svoje izdelke spraviti po ceni v svet, samo da jih obdržijo trg, čeprav morajo za svoje potrebe, katere uvažajo, plačati več svojega manjvrednega denarja. To se pravi, da morajo cene v notranjosti države rasti in življenske prilike se podraževati. Jasno se to kaže že v Angliji, kjer delavci grozijo radi naraščanja cen s štrajki in je tudi vlada prisiljena uvesti najskrajnejše mere štedljivosti.

Pred podobnimi problemi stoji tudi avstrijsko gospodarstvo. Danes je razmerje med ameriškim dolarjem in šilingom 1:10, to se pravi, da dobiš v narodni banki za dolar deset šilingov. Če pa kupiš dolar na črnem trgu, moraš plačati zanj 30 šilingov. Verjetno bo novo razmerje v sredini. Praktično povedano izgleda stvar tako, da n. pr. vsi trgovci za kubični meter lesa na tujem trgu ne bo dobil več 400 šilingov ali 40 dolarjev, marveč samo 400 šilingov ali 20 dolarjev. Za teh dvajset dolarjev bo mogel kupiti zunaj mnogo manj blaga, torej bo moralo blago, ki pride od zunaj, postati na domačem trgu nujno dražje. Posebno hudo se bo to moralo pokazati pri obleki, ki ima bombaž in volno za podlago, ker to vse uporabimo. Če se te težave v bodočih mesecih ne bodo pokazale v polni meri, tako je pripisati dejstvu, da dobi Avstrija v okviru Maršalovega plana mnogo brezplačnega blaga. Ko pa poteče Maršalov plan, se bo moralo gospodarstvo postaviti na realno vrednost šilinga, tedaj še bo prišla resnična revščina do polnega izraza.

Tretja in nič lažja naloga, pred katero stoji avstrijski parlament, je napihneni državni aparat. Že prehod od naravnega do prostega gospodarstva zahteva odpust armade uradnikov, vsi pisarji nakaznic za vsakdanje življenske potrebe postanejo odvisni. Saj preobro poznamo pisarne raznih „Wirtschaftsamtov“ in podobnih ustanov. Tudi ostali državni aparat je za male avstrijske prilike vse prevelik, saj imaendar današnja mala republika večji uradniški aparat, kakor ga je imela vsa avstrijska monarhija. Država te ogromne obremenitve ne bo zmogla, predvsem ne z ozirom na dejstvo, da gre v prvih letih Maršalov plan h kraju. Do tega časa bi morala stati država na svojih nogah.

Brezdvoma nastaja za državo težko

V skrbi za svobodno Nemčijo

Nemčija je bila po izgubljeni vojni l. 1945. popolnoma na tleh, a ne samo Nemčija ampak tudi Avstrija je gledala na razvaline, ki so bile posledica druge svetovne vojne. Če danes primerjamo ti dve državi, moramo ugotoviti, da je dosegla Avstrija kljub temu, da je še zasedena od štirih velesil, svojo svobodo pred javnostjo vsaj v toliko, da je njeno prebivalstvo samo v dvakratnih svobodnih volitvah odločilo, katera vlada naj prevzame težko nalogo državi pripomoči do boljše bodočnosti, do ozdravljenja ran, ki jih je povzročila svetovna morija.

Tudi Nemčija je bila zasedena od štirih velesil, a država ni imela lastne nemške vlade, ki bi odločala o enotnem gospodarskem in političnem razvoju cele Nemčije. V resnici Nemčija od leta 1945 naprej ni več obstojala. Razmere so se zato izboljševale le počasi in postopno. — Pobuda za politično samostojnost je prišla iz ameriške cone, kjer so se vršile kmalu svobodne občinske volitve, zasedeni deli ozemlja pa so bili razdeljeni v dežele, katerih vlade so bile po svobodnih volitvah sestavljene. Prav tak razvoj smo mogli opaziti tudi v angleški coni. Kmalu sta Amerika in Anglija sklenili spojiti ta dva zasedena dela Nemčije v enotno upravno območje pod imenom „Bicone“. Potem so bila pogajanja s Francijo, katerih rezultat je bil združenje vseh treh zasedenih pasov Nemčije pod imenom „Tricone“. V zadnjih tednih so se vršile volitve, na podlagi katerih so sestavili vlado zapadne nemške republike s sedežem v Bonu.

Da bo temu razvoju sledil protidudar v vzhodni coni, je bilo pričakovati. Tako je prišlo tudi tu v zadnjih tednih do ustanovitve nove, Vzhodne nemške države, ki životari pod pokroviteljstvom Rusije. V svoji brzojavki novi nemški vladi je Stalin poudaril, da bi bila Nemčija in Sovjetska zveza zmožni skupaj doprinesiti dejanja svetovnega pomena. V zvezi s tem je pokazal na žrtve, ki sta jih doprinesla sovjetski in nemški narod, pri čemer je prepričan, da bodo Vzhodno Nemčijo podpirali aktivno vsi narodi sveta. — Znano je, da se je nova vlada odpovedala delom Nemčije, ki so pripadli po vojni Poljski, Čehoslovaški in Sovjetski uniji. Za povračilo od strani Rusije in seveda tudi vseh ostalih, v ruski blok vključenih držav, pričakuje svetovna javnost posebno mirovno pogodbo teh držav z Vzhodno Nemčijo.

Veliko se že govori o trgovskih pogodbah med „Pieckistanom“ in kominformskimi deželami. Ni izključeno, da se bo Rusija potegovala z vsemi močmi za sprejem Vzhodne nemške države v kominform.

Iz nakazanega razvoja je razvidno, da je Nemčija razdeljena v dve državi. Rusija je po izidu res svobodnih volitev v Zapadni Nemčiji spoznala protikomunistično usmerjenost „Tricone“. Tako je hotela vsaj vzhodni del zasedene Nemčije obdržati pod svojim vplivom in mu dati na zunaj obliko svobodne države, kar naj bi povedalo tudi ime „Demokratska nemška republika“. Kako izgleda ta demokracija v resničnosti, pa dokazujejo begunci, ki še vedno prihajajo iz „svobodne“ Vzhodno-nemške države v svobodno Zapadno nemško republiko.

Jugoslavija v Varnostnem svetu

Varnostni svet Združenih narodov tvori pet velesil in šest manjših držav. Velesile Amerika, Sovjetska zveza, Velika Britanija, Francija in Kitajska so stalne članice Varnostnega sveta. Zastopnike manjših držav pa volijo od leta do leta. Tokrat je bila z glasovi zapadnih držav izvoljena Jugoslavija in to proti izrecni volji Sovjetske zveze in njenih satelitov. Brez dvoma pomeni ta izvolitev za Jugoslavijo politični uspeh posebno sedaj, ko so njeni odnosi do Sovjetske zveze in drugih vzhodnih držav tako napeti, da na eni in drugi stra-

ni rožljajo celo z orožjem in se govori o možnosti vojne. Maršal Tito je sam izjavil, da se bo v slučaju napada od strani vzhodnih sosedov takoj obrnil za pomoč na Varnostni svet Združenih narodov.

Razume se, da bo izvolitev Jugoslavije v Varnostni svet še bolj poglobila sodelovanje Jugoslavije z zapadom in to ne samo na gospodarskem, marveč tudi na političnem polju.

Na drugi strani pa so ravno takozvane prijateljske pogodbe in pogodbe o medsebojni pomoči med vzhodnimi državami in Jugoslavijo bile le košček papirja, kar smo že v tem delu Evrope doživeli v enaki obliki tudi pred desetimi leti. Dana beseda in celo podpisana listina so zgubile vsako realno vrednost, ker pač manjka v političnem življenju diktatur tista morala, ki je in mora biti podlaga vsaki sklenjeni obveznosti.

Linija „Nov. vestnika“

ŠTEV. 71 (256), IV. LETNIK, 19. 10. 1949.

Prva stran: Uvodnik: Govor maršala Tita, v katerem napada Stalina in Sovjetsko zvezo: „Imamo pravico, laž imenovati laž.“

Drugi članek: Stalinovo pismo Vzhodni Nemčiji, v članku „Vestnik“ slavi dalekovidnost in pravičnost velikega državnika Stalina.

Tretji članek: Zmaga komunizma na Kitajskem.

Četrty članek: Jugoslavija priznala republiko Kitajsko.

Druga stran: Tischler in Steinacher v isti postelji, prvi članek.

Drugi članek: Koroški Slovenci združeni v Osvobodilni fronti se morajo boriti proti KP v voditeljem.

Tretji članek: Koroški Slovenci, združeni v Demokratični fronti delovnega ljudstva, z vso demokratično javnostjo na čelu KP v isti postelji ob priliki inšbruškega procesa.

Kljub temu dejstvu bi jim še skoraj verjeli, da namreč niso komunisti, kakor so nam po svojih protigovornikih zatrjevali na volilnih zborovanjih, če ne bi v četrtem članku na drugi strani proslavljali petnajstletnice „Ljudske pravice“, ki vzgaja široke ljudske množice v zvestobi do svojega naroda in do Partije (podčrtali mi).

Ali res za vso to „širokogrudnost“ samo Francej Košutnik odgovarja?

Državni proračun

Za leto 1950 bo znašal avstrijski proračun devet milijard šilingov, medtem ko je lanskoletni znašal le sedem in pol milijard šilingov. Porast proračuna ima svoj vzrok v zvišanju cen in plač. V rednem proračunu je kritih od teh devet milijard le pet in pol. Država ima torej dve poti, da krije svoje stroške, ali radikalno znižanje vseh državnih izdatkov ali pa nove kreditne operacije, kakor posojila in novi bankovci.

Finančno ministrstvo ima v svojem načrtu, da odvzame občinam ves obrtniški davek, ki je dosedaj pripadal v celoti občinam, to se pravi, da hoče država odvzeti občinam 530 milijonov šilingov letno.

Še druga zanimivost je povezana z državnim proračunom. Zasedbene oblasti ne računajo svojega dela v šilingih,

vprišanje zaposlitve odvisnih pisarniških moči na eni strani, na drugi strani pa oskrba kmetijstva z najnujnejšo delovno močjo. Tekom prihodnjih osmih mesecev bo večina beguncev in preseljenih oseb iz vzhodnih držav zapustila Evropo in to bo avstrijskemu kmetijstvu zopet vzelo občutljivo številno strokovnih poljedelskih delavcev. To kmetijstvo je bilo zadnjih deset let v eno gospodariti skoraj izključno s tujerodno delovno močjo.

Nakazali smo le nekaj težkih gospodarskih nalog, ki jih bo moral reševati novi parlament. Če kje, tako velja tukaj, na njihovih delih jih boste spoznali. Njihove besede pa smo itak slišali v volilnih govorih.

marveč v odstotkih državnega proračuna. S porastom rastejo torej zasedbeni stroški. Vsak trezni gospodar bi pričakoval, da bo država svoj državni proračun zmanjševala in ga prelagala na dežele in občine, ker bi stem zmanjševala izdatke za zasedbo.

V zvezi z državnim proračunom nameravajo razpustiti tudi nekaj ministrstev, tako na primer notranje ministrstvo, ministrstvo za prehrano, ministrstvo za promet, ministrstvo za načrtno gospodarstvo in ministrstvo za energijo. Posle teh ministrstev bi prenesli na vicekanclerja. V tej zvezi bosta verjetno izginila tudi obadva državna tajnika.

Atomska bomba in Rusija

Nosilec Nobelove nagrade dr. Harold Urey se je izrazil v nekem članku, da bodo Rusi v dveh letih na področju atomske bombe dosegli isto stopnjo, kot jo ima Amerika. Po njegovem mnenju je namreč produkcija po vojni v Združenih državah padla, dočim je to v Rusiji ravno nasprotno.

Julija so povzročili eksplozijo treh atomskih bomb na Ruskem. Poskuse, ki se jih je udeležil Stalin sam, so Amerikanci mogli iz visoko letalih opazovati. Verjetno so se dvignili s perzij-skih letališč. Amerikanci so opazovali preizkuševalnice tudi v Centralni Aziji in Sibiriji, ki so sploh verjetno zgrajene po celi Rusiji. Nekaj laboratorijev se nahaja blizu Leningrada in eden v Armeniji. Demontiranje bombe pa se vrši v puščavi Ust-Urt.

Pogumno naprej!

Z veseljem smo sprejeli novi list „Naš tednik“. Saj upamo, da bo postal s krščansko ljudsko stranko skupno kulturno ognjišče, okoli katerega se bo zopet zbirala, kot nekdanje okoli „Mira“ in Einspielerja, vsa koroška slovenska družina. Dobro, da so sploh začeli izdajati časopis, sicer bi se narod z begom, brez načel izgubil v nihilizmu. Naj bi veljalo: iz malega raste veliko. Ta začetek bodi kvas, poguma je bilo treba, gotovo. Naj bi bilo jedro zdravo, krščanstvo resnično, živo! Samemu nacionalizmu ne zaupamo, v geslih ne vemo, kaj se skriva, krščanstvo vemo, kaj pomeni, a ne sme biti samo za parado, marveč živo. „Ne vojskujemo se le v katoliški uniformi, ampak s katoliškim orožjem!“ Življenje, resnično krščanstvo bodi naše orožje. Vse, kar je v kakšnem stremljenju (gibanju) dobrega, to je krščansko, torej naše, če smo res kristjani. To je poudarjal dr. Krek pogosto, nič manj pa ni naglašal, kako potrebna je zlasti nam edinost v veri. Zgodovinar dr. Srebrnič je v članku dokazal, da so naši prednamci ohranili zvestobo narodnosti le, ker so bili zvesti veri in so v veri ohranili narodnost. Pa se očita krščanstvu, da nas ni rešilo in osrečilo. Krivo je napačno pojmovanje krščanstva. Ne razumejo krščanstva oni, ki si ga predstavljajo kot drevo polno zrelega, najboljšega, najzlahnejšega sadja, ki ga je samo treba obirati ali otrestiti. Po evangeliju je vera, krščanstvo seme nam podano, da ga vsejemo ali vsadimo in negujemo, da raste in sad rodi, kar pa brez truda seveda ne gre. Ako krščanstva v nas ni, ali dosti živega in krepkega ni, tudi sadov, blagorov ne obrodi. Draga je bila agitacija z listki in plakati ter časnikom, pa brez mandata. Ali je bilo vredno? Pri kristjanu je delo samo sebi namen, to se pravi, dobro delo, storjeno v božjem imenu, ima vrednost v samem sebi, če tudi ni zunanje dobička. Kolikokrat kmet seje in nič ne pridelja, a pri Bogu ni bilo delo zastojno po krščanski misli. Pričevanje je bil prvi nastop, pričevanje naše vernosti in narodnosti, po katolikizmu, ki uči, da moramo vero, ki jo imamo v srcu, tudi z besedo in dejanjem pričati ali spoznavati. Z grško in latinsko besedo se pa taki spoznavalci in pričevalci imenujejo martyres in res prinaša verstvo in narodno spoznavanje mučeništva. Ljudje brez idealov, ki vprašajo le, kaj jim bo neslo in se bojijo zamere, zaničevanja, preganjanja, niso za tako vojsko. Brihtni in srčni pa pravijo: Veselo je živeti v času in kraju, kjer se je treba bojevati. Ze v stari zavezi je Bog zapovedal: Do smrti se bori za pravico in Bog se bo boril za te zoper tvoje sovražnike (Svr. 4). Mali (brezpravni) slovenski narodič, ki ima najbolj čut za krivico in pravico, ima poklic v državi ta čut za pravico budi in živo ohraniti, ne pustiti zaspati, zamoriti. Biti mora državi, narodu, vladi živa vest pravice. Torej krščanstvo nam daje moč in zapoved, svoj narod in vero ljubiti ter povesod braniti. Poguma nam manjka, ali ne? Torej pogumno na delo, saj pogumnim pomaga Bog!

ZANIMIVE ŠTEVILKE

Pri državnozbornih volitvah 9. oktobra 1949 je dobila OVP 1.844.450, SPÖ 1.621.275 in KPÖ 212.651 glasov, skupno torej 2.678.776. Poučeni krogi trdijo, da so imenovane stranke za volilno borbo potrošile nad 50 milijonov šilingov, to se pravi, da odpade na vsakega volilca 19 šilingov propagandnih stroškov.

Pri tem pa seve še niso vračunani stroški onih glasov, ki se plačajo z komandnimi mesti v upravi, gospodarstvu in politiki.

Če upoštevamo, da mi pri volitvah nismo imeli ne denarja in ne komandnih mest, tako je naš uspeh ogromen! Volilci pa so glasovali za nas iz prepričanja.

KOROŠKA

Koroška deželna vlada je na seji 20. t. m. določila 12. marec za občinske volitve vseh koroških občin razen mest Beljaka in Celovec.

Kaj delajo in kako živijo drugod po svetu

JESENSKI VELESEJEM V GRADCU

V soboto, dne 15. oktobra je bila otvoritev graškega jesenskega velesejma. Slavnostni gostje zvezni kancler dr. ing. Figl, deželni glavar Krainer in še drugi so poudarjali v svojih govorih pomen graškega velesejma za avstrijsko gospodarstvo v zvezi z dobrim odnosom do sosednjih držav, posebno do Jugoslavije, ki na velesejmu ni bila zastopana, kljub temu, da so štajerski obrati razstavljali na jesenskem velesejmu v Zagrebu.

JUGOSLAVIJA

Na časnikarski konferenci v Lace Success, ki jo je vodil sovjetski zunanji minister Višinski, je bilo tudi govora o praznem mestu v Varnostnem svetu, katerega hoče zasedeti Jugoslavija. Rusija je bila odločno proti temu in je smatrala to za izzivanje.

Na vprašanje, če bi Rusija v primeru, da Jugoslavija pride v Varnostni svet, svoj prostor pustila, je Višinski odgovoril, da SSSR ne bo že prej razglašala, kaj bo v tem primeru storila. Vendar je Jugoslavija kljub nasprotovanju Rusije prišla v varnostni svet.

Ko so zunanje ministra vprašali, če svet sme biti vsaj malo optimističen, se je izjavil, da je za optimizem mnogo razlogov.

RUSIJA

18. oktobra je po dolgi bolezni umrl ruski general Tolbuchin v 65. letu starosti. Pokojni general je med vojno poveljeval četam na ukrajinski fronti in je aprila 1945, zasedel s svojimi četami Dunaj. Državni predsednik dr. Renner je Stalinu poslal sožalno brzojavko. Z vsemi vojaškimi častmi so generala Fjodora Tolbuchina pokopali. Vodilne politične in vojaške osebnosti so prisostvovala pogrebu. Bolgarska vlada je mesto Dobrič v Dobrudži že preimenovala v Tolbuchin.

Na domačih tleh

TINJE

Učitelj Ernest Kitz je poročil mlinarjevo Anico v Dravskem dvoru.

Ponesrečila se je Marija Pinkic pd. Drajerca v Rakolah in se nahaja v celovski bolnici.

PODKLOSTER

Minuli teden nas je zapustil naš večletni kaplan č. g. Valjavec. Mnogo se je trudil med nami. Hvaležni smo mu za ves trud in posebno še za njegovo prijaznost.

ŽELEZNA KAPLA

Zadnje nedeljo sta se v Celovcu poročila tukajšnja trgovca Jaka Orasch in Marjeta roj. Varh. Poročencem želimo obilo sreče.

ŠTEBEN PRI GLOBASNICI

Tudi mi se moramo enkrat v „Našem tedniku“ oglasiti. Vendar nismo mislili, da bi morali že prvokrat o nesreči poročati.

15. oktobra je bil lep sončen dan, Dumpelnikovi družini pa je prinesel polno mero žalosti in solz. Oče so dopoldne branali. Konja sta bila seveda mlada in sta začela dirjati, da jih skoraž ni bilo mogoče ustaviti. Oče so prišli pod konja, kateri jim je zlomil rebro. Potem so prišli še pod brano, tako da so si zlomili še nogo. Zdravnik se je takoj pripeljal ter jih obvezal in spravil v bolnišnico.

Trnje pot ograja očetovo življenje; toda najlepši biser zemskih dni je vdana trpljenje.

Želimo Dumpelnikovemu očetu, da bi kmalu ozdraveli in se zopet veselili s svojimi v družini!

Vse mine, pravi pesem: rožice, ptičice, hladni potok, utica zelena, deklica na vrtu in pevec veseli. Odbilo je zlato, lepo in čisto srce. Z vrta najlepšega de-

BONN

Zvezni kancler Zapadne nemške države, dr. Adenauer je izjavil, da je samo njegova vlada, ki je bila sestavljena po rezultatih svobodnih volitev, upravičena zastopati po pravici nemški narod. Dr. Adenauer tudi ne pripozna izjave Vzhodne nemške vlade, ki se tiče ohranitve nemške meje na vzhodu in predvideva reki Oder—Neise za mejno črto.

GORIŠKA

V soboto 15. oktobra so začeli pouk na slovenskih srednjih šolah. Začetno sv. mašo je bral prevzvišeni gospod nadškof Karel Margotti v stolni cerkvi. Pred službo božjo je imel lepo pridigo v slovenskem jeziku. Prisostvovala sta tudi ravnatelj slovenskih šol, prof. Nemeč in prof. Pavšič. Goriški moški zbor je ubrano prepeval, dijaki pa so skupno molili. Pouk se je pričel v ponedeljek 17. oktobra. Dijakov se je vpisalo precej; na učiteljske še več kot lani.

BERLIN

Sovjetska vlada je sklenila z novo ustanovljeno Demokrasko nemško republiko stopiti v zopetni diplomatski stik. Ruski zastopnik pri nemški vladi bo Georgi Puškin, za Rusijo pa je bil imenovan od nove države Rudolf Appelt. Ruski časopis „Pravda“ je pozdravil ustanovitev mlade republike in poudaril, da predstavlja njena ustanovitve enotnost, neodvisnost in blagostanje ljudstva, na splošno rečeno — mir.

V zahvalni brzojavki, ki sta jo poslala prezident nemške demokrasko republike, Wilhelm Pieck, in ministr. predsednik nemške vzhodne države, Otto Grotewohl, Stalinu, ugotavljata veliko zgodovinsko krivdo, ki si jo je nakopal nemški narod s tem, ko je napadel socialistično Sovjetsko zvezo. Nemški narod je pripravljen prevzeti potsdamske obveznosti.

SELE

Pretekli teden nas je po 10. mesečem službovanju pri nas zapustil polveljnik naše orožniške postaje g. Janez Seethaler. Rodom Nemeč iz Nižje Avstrije se je pri nas dobro udomačil in je zaradi svojega modrega, preudarnega in nepristranskega postopanja užival spoštovanje vsega prebivalstva. Kakor je izjavil, vzame seboj na novo službeno mesto najboljše vtise in lepe spomine na Sele. Želimo mu tam, da v bližini svoje družine uživa rodbinsko srečo in v službi doseže uspehe in zaslužno napredovanje.

PLIBERK

22. oktobra sta se v Pliberku poročila Mara Breznikova in arhitekt Tonček Mertel, Prangerjev iz Brnce. Prisrčno čestitamo in želimo mnogo življenjske sreče.

Vihar volitev je preko nas. Sedaj nas zopet bolj zanima lepo vreme, da še spravimo zadnje poljske pridelke in zato pridno delamo. Življenje zopet mirno poteka po naših vaseh. Le včasih nas zbudi nepredviden dogodek.

V sredo dne 12. oktobra je umrl Blažejev oče na Komlu, Janez Buchwald. Dočakal je lepo starost 82 let. Kljub starosti ni mislil na počitek, dokler mu ni pred dvema letoma bolezen onemogočila dela. V mislih pa je bil še vedno pri delu. Trdo je moral delati na svojih grudi in kar je bilo premalo doma, je moral v potu svojega obraza v gozdu prislužiti. Sosedom je bil dober sosed in vsak pošten človek ga je cenil. Seveda rajnemu tudi križ trpljenja in razočaranj ni ostal prihranjen, dobival pa je moč v živi veri. Rožni venec in nedeljska sv. maša sta bila njegova moč. V petek dne 14. oktobra smo ga spremili k Marijini cerkvi v Nonči vasi. Naj se odpočije na Zveličarjevem in Materinemu srcu!

Zgodila pa se je pri tem pogrebu še nesreča. Zena sorodnica je prišla k pogrebu in si je nogo poškodovala, da je moral zdravnik priti. Seveda ni mogla več k pogrebu. Želimo ji skorajšnjeg okrevanja.

Pliberška fara ima tudi lepe neveste in dovolj jih ima. Sicer jih ne oddajamo preveč radi, ker imamo tudi doma pridelane in lepe ženine, pa včasih jih damo da nam drugi vrnejo z ženinom. Bil je tudi sedaj tak slučaj. Trikrat je skočila nevesta Lizka Žlinder s prižnice, pohvala Bogu, ni se ubila! Doma v Vidri vasi pa tudi ni hotela več ostati. Prišla je po njo ženin Oton Polašek iz Šmarkeže v škokijanski fari. V nedeljo dne 16. oktobra zvečer sta stopila v sv. zakon pred oltarjem Matere božje v Nonči vasi. Ženitovanje je bilo pri Pavličev v Nonči vasi. Želimo novoporočencema mnogo veselih let v zakonu! (Ker imamo še dovolj ženinov in nevest in delamo tudi polagoma ne bo preveč, bomo imeli kmalu zopet kaj pisati.)

viškega življenja in iz doline trpljenja je konec meseca septembra presadil Bog na nebeški vrt nežno cvetko, komaj 37 let staro Gojerjevo Julko. Imela je že dolga leta bolezen na pljučih. Bila je več mesecev v bolnišnici, a bolezen je bila neozdravljiva.

Rajna je bilo zvesta članica tretjega reda sv. Frančiška ter vse svoje življenje svetel zgled lepega krščanskega življenja. Utrnila se je zvezda iz vrst tretjega reda ter podala v neskončno večnost. Najgloblji vir njenega tihega veselja je bila prav Evharistija, iz katere je rada in pogosto črpala moč za boje v življenju. Imeli smo jo vsi prav radi, zato smo tudi nametali nebroj šopkov in vencev v njen prezgodnji grob. Živela je lepo krščansko, tako da si jo lahko vsako dekle stavi za zgled, zlasti pa udje III. reda.

Svoje junaštvo je na najlepši način pokazala s potrpežljivim prenašanjem hudih bolečin, ki jih ji je poslal Gospod. Kakor svetla zvezda je njen zgled in kakor vzhajajoča zarja v temi današnjih dni.

Naj v Frančiškovi družini v nebesih uživa svoje plačilo!

Mine, bralec, mine čas, kmalu pride smrt po nas!

GREBINJ

Naša župnija se pri volitvi, vsaj kolikor je volilo v trgu v šoli, ni skazala, vendar pa se je pokazala z glasovnicami za slovensko Krščansko ljudsko stranko (8 glasov). Za pravo umevanje je potrebno pojasnilo. Tukaj od naše strani ni bilo nič agitacije v primeri z bujno agitacijo drugih strank. Na naše lepake je nekdo prežal ko lisica na pišče. Tem bolj bi se morali razveseliti slovenske krščanske stranke, oživljene naše stare tradicije, ko smo še bili vsi

